

Nr 210.

Av herr **Gabrielsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 14 § i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring.

Uti Kungl. Maj:ts proposition nr 91 föreslås ändrad lydelse av 14 § i lagen om allmän pensionsförsäkring, bl. a. att uppborädsstämman för indrivning av pensionsavgifter (grundavgift), som skall ombesörjas av kommunala uppborädsmyndigheter, skall förrättas före den 16 december det år då avgifterna påförts.

Då denna avgift förut i allmänhet uppburits i sammanhang med kommunaluppboräden, kommer den nu föreslagna förändringen att medföra att särskild uppborädsstämman för indrivning av pensionsavgifter måste hållas under november eller förra hälften av december månad, ungefär samtidigt med kronuppborädsstämmorna.

En sådan åtgärd måste ovillkorligen vålla kommunerna onödiga kostnader; särskilt i de större kommunerna kommer en extra uppborädsstämman att föranleda till avsevärda utgifter.

Härjämte kommer denna bestämmelse att föranleda till ej så obetydliga olägenheter och besvär för dem, som skola inbetala avgifterna. Jag tänker då närmast på de glest befolkade trakterna i Norrland, vilka äro i saknad av postförbindelser och måste göra milslånga resor för att erlagga en så obetydlig avgift som 3 kronor.

Riktigast anser jag därför vore, att kronuppborädsmyndigheterna, som ändå skola indriva den högre pensionsavgiften, även ålades inkassera grundavgiften.

Visserligen finnes i förut gällande bestämmelser rätt för Kungl. Maj:t att efter ansökan medgiva kommuner rätt att överlåta indrivning av grundavgiften till kronuppborädsmyndigheterna, men enligt den redogörelse, som lämnats i den kungl. propositionen, har sådana ansökningar i allmänhet avslagits, endast ett fåtal större städer har beviljats sådan rätt. Däribland Stockholm, Göteborg och Malmö.

Jag anser därför nödvändigt, att författningen ändras såtillvida, att kommuner, som så önska och därom till Kungl. Maj:t gör underdånig ansökan, medgivas rätt att överlåta på kronuppborädsmyndigheterna kommunen åvilande skyldighet att indriva pensionsavgifterna.

Jag förutsätter då även, att denna uppborärd måtte göras utan kostnad för kommunen.

I sitt yttrande, bil. D., som åtföljer den kungl. propositionen, har generaldirektören av Jocknick framhållit bl. a.

”Den ökade kostnad, som genom en enhetligt anordnad uppbörd eventuellt skulle komma att drabba statsverket, bör icke tillmätas så stor betydelse i och för sig. Fastmer bör man — förutom till synpunkterna beträffande uppbördsanordningens effektivitet, vilka böra väga mycket tungt i vågskålen — taga hänsyn till, huruvida kostnaderna och arbetet för uppbörden av *samtliga pensionsavgifter* inom kommunen skulle kunna i det föreliggande fallet mera avsevärt nedbringas.” Styrelsen för Svenska landskommunernas förbund vidhåller i avgivet yttrande sin förut uttalade uppfattning om såväl det lämpliga som det berättigade i en överflyttning till kronouppbörden av ifrågavarande uppbörd samt förordar därför denna väg till berörda reforms genomförande.

Av ovanstående framgår att såväl chefen för pensionsstyrelsen som styrelsen för Svenska landskommunernas förbund funnit den av mig nu föreslagna åtgärden lämplig.

På grund av vad jag sålunda anfört, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte vidtaga sådan ändring i den av Kungl. Maj:t föreslagna lagen om allmän pensionsförsäkring, att kommuner, som så önska och därom hos Kungl. Maj:t göra underdånig ansökan, måtte äga rätt att åt kronoupbördsförvaltningen överlåta indrivning av pensionsavgifter (grundavgift), samt att vederbörande utskott måtte omformulera lagtexten i överensstämmelse härmed.

Stockholm den 16 mars 1925.

Nils Gabrielsson.